

รายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary)
การประชุมเชิงวิชาการและการประชุมสามัญประจำปี
ขององค์การเจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติงานด้านล้มละลายระหว่างประเทศ
(International Association of Insolvency Regulators – IAIR)
โดยระบบทางไกลผ่านโปรแกรม Zoom
ระหว่างวันที่ ๓ - ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

การประชุมเชิงวิชาการและการประชุมสามัญประจำปีขององค์การเจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติงานด้านล้มละลายระหว่างประเทศ (International Association of Insolvency Regulators – IAIR) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๓ - ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ โดยมี Ms. Phyllis Mckenna, Official Receiver, Hong Kong เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ประเทศฮ่องกง ประธาน IAIR เป็นประธานการประชุม

ภูมิหลัง

องค์การเจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติงานด้านล้มละลายระหว่างประเทศ (International Association of Insolvency Regulators – IAIR) เกิดขึ้นอย่างเป็นทางการจากการประชุมของเจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติงานด้านล้มละลายของรัฐ ซึ่งดำเนินการโดยหน่วยงาน Insolvency & Trustee Service ประเทศออสเตรเลีย ควบคู่ไปกับการประชุมใหญ่ขององค์การระหว่างประเทศผู้ประกอบวิชาชีพล้มละลายและฟื้นฟูกิจการ ที่จัดขึ้น ณ กรุงเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย ในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ (ค.ศ. ๑๙๙๓) และภายหลังจากนั้น IAIR ถูกก่อตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการในการประชุมที่ฮ่องกง ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๘ (ค.ศ. ๑๙๙๕) ซึ่งมีตัวแทนจากออสเตรเลีย ฮ่องกง อินเดีย เจอร์ซีย์ มาเลเซีย นิวซีแลนด์ สิงคโปร์ สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา เข้าร่วมการประชุม ซึ่งกลุ่มผู้เข้าร่วมการประชุมดังกล่าวได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของ IAIR ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา และจัดการประชุมเป็นประจำทุกปีต่อเนื่องมาโดยตลอดตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ (ค.ศ. ๑๙๙๕) จนถึงปัจจุบัน โดยที่ประเทศเจ้าภาพจัดการประชุมจะได้รับการคัดเลือกจากประเทศสมาชิกซึ่งในปัจจุบันมีประเทศและเขตการปกครองต่าง ๆ รวมทั้งประเทศไทยเข้าร่วมเป็นสมาชิกของ IAIR รวมจำนวน ๒๙ ประเทศ

การประชุมสามัญประจำปีของ IAIR จัดขึ้นเพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล รายงานความคืบหน้าของการพัฒนากฎหมายของประเทศสมาชิก ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลหรือกฎหมายล้มละลายของประเทศสมาชิกโดยการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน เช่น กระบวนการดำเนินคดีล้มละลาย การปฏิบัติงานและบริหารจัดการระบบการบังคับคดีล้มละลายและกฎระเบียบต่าง ๆ ของผู้ปฏิบัติงานด้านล้มละลายรวมถึงวาระการประชุมประจำปีของประเทศสมาชิกด้วย

สำหรับการประชุมสามัญประจำปีขององค์การเจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติงานด้านล้มละลายระหว่างประเทศ IAIR ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ได้แก่ การประชุมเชิงวิชาการ และการประชุมสามัญประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. การประชุมเชิงวิชาการ โดยมีหัวข้อประชุมดังต่อไปนี้

๑.๑. การนำการทำงานอัตโนมัติโดยใช้ระบบหุ่นยนต์มาใช้กับคดีล้มละลาย (Robotic Processing Automation - RPA) โดย Mr. Boon Heng Tan เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ (Official Assignee and Public Trustee) ประเทศสิงคโปร์

ประเทศสิงคโปร์ได้นำการทำงานอัตโนมัติโดยใช้ระบบหุ่นยนต์ (RPA) มาใช้กับคดีล้มละลายในเรื่องการพิจารณาอนุญาตให้ลูกหนี้เดินทางออกนอกประเทศ เช่นเดียวกับกฎหมายล้มละลายของประเทศไทย ที่ลูกหนี้จะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ก่อนเดินทางออกนอกราชอาณาจักร โดยในทางปฏิบัติแล้ว

ประเทศสิงคโปร์จะต้องพิจารณาคำร้องขอเดินทางออกนอกประเทศของลูกหนี้ ปีละกว่า ๖๐,๐๐๐ คำร้อง ด้วยเหตุผลความจำเป็นต่าง ๆ ในการเดินทาง เช่น ด้านสุขภาพ, ด้านการทำงาน หรือด้านครอบครัว เป็นต้น ซึ่งลูกหนี้จะต้องนำเอกสารหลักฐานประกอบเหตุผลความจำเป็นของตน

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของประเทศสิงคโปร์จะต้องพิจารณาคำร้องขอเดินทางออกนอกประเทศของลูกหนี้จากเอกสารหลักฐานประกอบโดยเฉลี่ยวันละ ๑๒-๑๕ คำร้องต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หนึ่งคน ซึ่งเป็นขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ค่อนข้างซ้ำซ้อน ดังนั้น ประเทศสิงคโปร์จึงนำการทำงานอัตโนมัติโดยใช้ระบบหุ่นยนต์ (RPA) มาใช้กับการพิจารณาคำร้องในส่วนนี้เพื่อประหยัดระยะเวลา โดยระบบ RPA จะดึงข้อมูลที่ลูกหนี้ นำส่งมาพิจารณาตรวจสอบ และจัดทำรายงานขึ้นมาให้เจ้าของสำนวนพิจารณาอีกครั้งหนึ่งเฉพาะในรายที่ลูกหนี้ นำส่งเอกสารประกอบไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนเท่านั้น

จากการคาดการณ์ระบบ RPA สามารถช่วยประหยัดเวลาเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เจ้าของสำนวนได้ร้อยละ ๓๓ หรือโดยเฉลี่ยคนละ ๑ ชั่วโมงต่อวัน ทำให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เจ้าของสำนวนมีเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนอื่นมากยิ่งขึ้น และลูกหนี้ที่นำส่งเอกสารประกอบการพิจารณาครบถ้วนจะได้รับ การอนุญาตตามคำร้องได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

ประเทศสิงคโปร์ยังมีแนวคิดที่จะนำระบบ RPA มาใช้กับการบังคับคดีล้มละลายในส่วนอื่น ๆ ในอนาคตนอกเหนือจากการพิจารณาคำร้องขอเดินทางออกนอกประเทศด้วยในสองกรณี ได้แก่

- การตรวจสอบว่าลูกหนี้ได้ปฏิบัติตามหน้าที่ต่าง ๆ ที่กฎหมายล้มละลายกำหนด ครบถ้วนหรือไม่ เช่น การยื่นคำให้การเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของตน ซึ่งระบบดังกล่าวจะช่วย ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตรวจสอบได้ง่ายขึ้นว่าลูกหนี้รายใดได้ยื่นคำให้การภายในกำหนดหรือไม่

- การตรวจสอบว่าลูกหนี้สมควรได้รับการปลดจากล้มละลายหรือไม่ ซึ่งระบบดังกล่าวจะช่วย ให้ลูกหนี้ได้รับการปลดจากล้มละลายภายในเวลาอันสมควรตามที่กฎหมายกำหนด

๑.๒. การนำปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence - AI) มาใช้สนับสนุนการบังคับให้ลูกหนี้ปฏิบัติตามกฎหมาย โดย Ms. Eli sabeth Lang ผู้กำกับดูแลคดีล้มละลาย (Superintendent of Bankruptcy) ประเทศแคนาดา

ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence - AI) คือ ความสามารถของโปรแกรมคอมพิวเตอร์เลียนแบบความสามารถในการคิดและเรียนรู้ของมนุษย์ ประเทศแคนาดาได้นำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการกำกับดูแลลูกหนี้ที่ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายล้มละลาย เช่น การไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ตนเองครอบครอง ซึ่งเมื่อปัญญาประดิษฐ์ตรวจพบลูกหนี้กลุ่มดังกล่าวแล้วจะมีเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบในรายละเอียดอีกครั้งหนึ่ง ในกรณีที่การตรวจสอบมีผลยืนยันว่าลูกหนี้รายใดไม่ปฏิบัติตามกฎหมายลูกหนี้รายดังกล่าวอาจถูกลงโทษตามกฎหมาย

ขั้นตอนในการนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้งาน จะเริ่มต้นจากการป้อนข้อมูลลงในระบบเพื่อให้ระบบตรวจสอบและแสดงผลลูกหนี้ที่มีแนวโน้มที่จะไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่มีผลต่อความเป็นไปได้ในการให้ความร่วมมือตามกฎหมายของลูกหนี้ เช่น เหตุผลในการที่ลูกหนี้มีปัญหาทางการเงิน, จำนวนเจ้าหนี้ทั้งหมด, ประเภทและจำนวนของหนี้ และอัตราส่วนระหว่างรายได้และทรัพย์สิน เมื่อนำข้อมูลทั้งหมดรวม ๑๔ รายการ มาพิจารณาเทียบเคียงกับลักษณะของลูกหนี้ที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายจากฐานข้อมูลในอดีตแล้ว จะได้ออกมาเป็นคะแนนความเสี่ยงสุทธิ (Total Risk Score - TRS) เจ้าหน้าที่จะนำคะแนนดังกล่าวมาเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาว่า ลูกหนี้มีแนวโน้มที่จะฝ่าฝืนหน้าที่ตามกฎหมายหรือไม่

การนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการกำกับดูแลลูกหนี้มีประโยชน์หลายประการ เช่น ทำให้สามารถประมวลผลข้อมูลจำนวนมาก ๆ ได้ในเวลาที่รวดเร็วและทำให้ได้ผลลัพธ์ที่มีความถูกต้อง เป็นเหตุเป็นผล

และปราศจากอคติของผู้ปฏิบัติงาน ดังนั้น ประเทศแคนาดาจึงมีแผนในการพัฒนาระบบปัญญาประดิษฐ์สำหรับคดีล้มละลายทั้งในระยะสั้นและระยะยาว กล่าวคือ ในระยะสั้นจะส่งเสริมความแม่นยำของปัญญาประดิษฐ์ในการตรวจพบการกระทำที่มีแนวโน้มฝ่าฝืนกฎหมายของลูกหนี้ให้ดียิ่งขึ้น ส่วนในระยะยาวจะเสริมสร้างให้มีการนำปัญญาประดิษฐ์ไปประยุกต์ใช้กับองค์กรธุรกิจที่เป็นนิติบุคคลและเพิ่มเติมข้อมูลที่ใช้ป้อนให้มากยิ่งขึ้นเพื่อให้การประมวลผลมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การนำข้อมูลเครดิตบูโรของลูกหนี้มาประกอบการพิจารณา

นอกจากนี้ ประเทศแคนาดาได้แบ่งปันประสบการณ์เกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการประมวลผลของปัญญาประดิษฐ์ว่า สิ่งที่ทำหายที่สุด คือ การเลือกเก็บข้อมูลเฉพาะเท่าที่จำเป็นสำหรับการใช้บังคับให้เป็นไปตามกฎหมายเท่านั้น เนื่องจากการเก็บข้อมูลย่อมกระทบสิทธิในความเป็นส่วนตัวของลูกหนี้ และแสดงความเห็นว่าการจัดเก็บข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการนำมาประยุกต์ใช้กับปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งในประเทศแคนาดาผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เป็นเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะเป็นผู้ดำเนินการนำส่งข้อมูลของลูกหนี้เข้าสู่ระบบ

๑.๓ ทางเลือกใหม่สำหรับการฟื้นฟูกิจการธุรกิจขนาดย่อม โดย Ms. Ramona D. Elliott รองผู้อำนวยการกลุ่มงานเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สหรัฐอเมริกา (Deputy Director, the United States Trustee Program)

ประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการบัญญัติกฎหมายฉบับใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูกิจการธุรกิจขนาดย่อมเมื่อปี ค.ศ. ๒๐๑๙ คือ The Small Business Reorganization Act of ๒๐๑๙ (SBRA) ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๒๐๒๐ (พ.ศ. ๒๕๖๓) ซึ่งเป็นการเพิ่มเติม Subchapter 5 ใน Chapter 11 (การฟื้นฟูกิจการ) ของ Bankruptcy Code ซึ่งเป็นการเพิ่มเติมทางเลือกใหม่ให้กับลูกหนี้ที่ประกอบกิจการขนาดย่อมให้สามารถเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการได้ง่ายและสะดวกมากยิ่งขึ้น โดยกฎหมายดังกล่าวมีสาระสำคัญ ๗ ประการ ดังต่อไปนี้

๑. เป็นสิทธิของลูกหนี้ที่จะเลือกเข้าสู่กระบวนการตาม Subchapter 5 หรือไม่ก็ได้ กล่าวคือ ลูกหนี้จะเลือกเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการที่กำหนดขึ้นเฉพาะตาม Subchapter 5 หรือกระบวนการฟื้นฟูกิจการส่วนอื่น ๆ ที่กฎหมายบัญญัติไว้ก็ได้
๒. จะมีการแต่งตั้งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แต่ลูกหนี้ยังมีอำนาจในการจัดการเกี่ยวกับกิจการของตนเองอยู่ดั้งเดิม (Debtor in Possession) กล่าวคือ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะมีหน้าที่เพียงให้คำแนะนำลูกหนี้ในการดูแลกิจการเท่านั้น เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งเป็นประการอื่น
๓. มีระยะเวลาดำเนินการที่สั้นกว่ากระบวนการฟื้นฟูกิจการปกติ กล่าวคือ ลูกหนี้ตาม Subchapter 5 มีระยะเวลา ๙๐ วัน ในการดำเนินการเสนอแผน ในขณะที่ลูกหนี้ตามกระบวนการฟื้นฟูกิจการปกติ มีระยะเวลา ๑๒๐ วัน ในการดำเนินการเสนอแผน ซึ่งหากลูกหนี้ไม่เสนอแผนตามระยะเวลาที่กำหนด ศาลอาจมีคำสั่งให้ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการซึ่งจะมีผลทำให้สิ้นสุดสถานะพักชำระหนี้
๔. ไม่จำเป็นต้องแต่งตั้งคณะกรรมการเจ้าหนี้ กล่าวคือ ในกระบวนการฟื้นฟูกิจการทั่วไป เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการเจ้าหนี้เพื่อสอดส่องดูแลการดำเนินกิจการของลูกหนี้และปกป้องผลประโยชน์ของบรรดาเจ้าหนี้ไม่มีประกัน แต่กระบวนการฟื้นฟูกิจการตาม subchapter 5 ไม่จำเป็นต้องตั้งคณะกรรมการนี้
๕. กำหนดให้ลูกหนี้เท่านั้นเป็นผู้เสนอแผนได้ และลูกหนี้ไม่จำเป็นต้องทำคำชี้แจงเปิดเผยข้อมูล (disclosure statement) กล่าวคือ โดยปกติแล้วลูกหนี้มีหน้าที่ทำคำชี้แจงเปิดเผยข้อมูลที่เพียงพอเกี่ยวกับกิจการของตนเองต่อศาล เพื่อเป็นข้อมูลให้เจ้าหนี้

ประกอบการพิจารณาว่าจะยอมรับแผนฟื้นฟูกิจการหรือไม่ แต่ลูกหนี้ตาม Subchapter 5 ไม่มีหน้าที่ดังกล่าว

๖. ศาลสามารถมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนได้หากเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด (cramdown) แม้ว่าแผนไม่ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมเจ้าหนี้

๗. ไม่มีค่าธรรมเนียมรายไตรมาส แตกต่างจากในกรณีการฟื้นฟูกิจการโดยทั่วไป ลูกหนี้มีหน้าที่ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมรายไตรมาสโดยคำนวณจากมูลค่าทรัพย์สินที่ได้แบ่ง

ลูกหนี้ที่สามารถยื่นคำร้องตาม Subchapter 5 ต้องเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่มีหนี้ไม่เกิน ประมาณ ๒.๗ ล้านดอลลาร์ แต่อย่างไรก็ตามภายหลังจากการเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) รัฐบาลอเมริกาได้ออกกฎหมายเพื่อบรรเทาผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าว คือ The Coronavirus Aid, Relief, and Economic Security (CARES) Act ซึ่งมีบทบัญญัติให้ขยายจำนวนหนี้ที่ ลูกหนี้สามารถขอฟื้นฟูกิจการตาม Subchapter 5 ได้เป็น ๗.๕ ล้านดอลลาร์

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามกฎหมายนี้จะได้รับการแต่งตั้งขึ้นเพียงเพื่อให้ความสะดวก ในแผนฟื้นฟูกิจการที่ได้รับความเห็นชอบเท่านั้นโดยไม่ได้มีหน้าที่จัดการกิจการแทนลูกหนี้ แต่อย่างไรก็ตาม เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจเข้าไปจัดการกิจการแทนลูกหนี้ได้ในกรณีที่ลูกหนี้ถูกถอดถอนไม่ให้บริหารกิจการ ต่อไป เช่น ในกรณีที่ลูกหนี้ทุจริต เป็นต้น

แผนฟื้นฟูกิจการตาม Subchapter 5 กำหนดให้เฉพาะลูกหนี้เสนอได้เท่านั้น และลูกหนี้ไม่ต้อง ทำคำชี้แจงเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับกิจการ แต่แผนฟื้นฟูกิจการยังคงต้องระบุข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกิจการอยู่นอกจากนี้กฎหมายใหม่ยังก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในระบบกฎหมายสหรัฐอเมริกา คือ ลูกหนี้ที่เป็น บุคคลธรรมดาสามารถแก้ไขความรับผิดชอบในหนี้จำนวนของตนเองได้ หากว่าเป็นการนำทรัพย์สินที่ใช้เป็น ที่อยู่อาศัยหลักจำนวนเป็นประกันในหนี้ที่เกี่ยวข้องด้วยกิจการขนาดย่อมของลูกหนี้ และไม่ใช้เป็นการประกันหนี้ เพื่อที่อยู่อาศัยนั่นเอง

สำหรับการเห็นชอบด้วยแผนอาจเกิดได้ทั้งในกรณีที่เจ้าหนี้อยอมรับแผน (consensual) และ กรณีเจ้าหนี้ไม่ได้ยอมรับแผนแต่ศาลเห็นสมควรให้ดำเนินการตามแผน (cramdown) ซึ่งจะมีผลทางกฎหมาย แตกต่างกัน โดยในกรณีที่เจ้าหนี้อยอมรับแผนจะต้องให้เจ้าหนี้ที่ได้รับผลกระทบทุกกลุ่ม (impaired classes) ยอมรับแผน ซึ่งกรณีนี้ลูกหนี้จะออกจากการฟื้นฟูกิจการและอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สิ้นสุดลง นับแต่วันที่ศาลเห็นชอบด้วยแผน โดยลูกหนี้มีหน้าที่ชำระหนี้ให้แก่บรรดาเจ้าหนี้ตามที่แผนระบุไว้

สำหรับในกรณีที่ศาลเห็นสมควรให้ดำเนินการตามแผน แม้ว่าจะขัดกับเจตนาของเจ้าหนี้ แผนดังกล่าวอาจดำเนินการได้ หากว่าเป็นแผนที่ปฏิบัติต่อเจ้าหนี้ที่มีลักษณะเดียวกันอย่างเท่าเทียมกัน และเจ้าหนี้ที่ได้รับผลกระทบและไม่ได้ยอมรับแผนได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม กรณีเช่นนี้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะ แบ่งทรัพย์สินให้แก่เจ้าหนี้ภายใต้เงื่อนไขและระยะเวลาตามแผน ซึ่งอยู่ระหว่าง ๓ - ๕ ปี เมื่อพ้นระยะเวลาตาม แผนแล้ว ลูกหนี้จะกลับมาใช้อำนาจในการจัดการกิจการของตนเองตามเดิม

กฎหมายฉบับนี้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก จากข้อมูลเชิงสถิติมีลูกหนี้ ๓ ใน ๔ ส่วนของ ลูกหนี้ที่ประกอบธุรกิจขนาดย่อมที่ยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการเลือกดำเนินการระบวนพิจารณาตาม Subchapter 5 กล่าวคือจนถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ มีลูกหนี้ยื่นคำร้องตาม Subchapter 5 ทั้งสิ้น ๖๒๕ คดี ซึ่งจาก จำนวนลูกหนี้ทั้งหมดนี้ มีลูกหนี้จำนวน ๒ ใน ๓ เป็นองค์กรธุรกิจ และศาลได้มีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนแล้ว มากกว่า ๑๐๐ คดี และมีจำนวนมากกว่า ๔๐ คดีที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนภายใน ๑๒๐ วันนับจากรับคำร้อง โดยคดีส่วนใหญ่ที่ศาลเห็นชอบด้วยเป็นแผนที่ผ่านการยอมรับจากเจ้าหนี้แล้ว (consensual plan)

๑.๔ อนาคตของผู้ปฏิบัติงานทางด้านล้มละลายในปี ค.ศ.๒๐๒๕ และในปีต่อไปในแง่ของการเปลี่ยนแปลงทางด้านดิจิทัล โดย Mr. Darren White ผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการ (Operations Director) Turnkey IPS และ Ms. Toni Van Der Kreek ผู้จัดการฝ่ายเทคนิค (Technical Manager) CORE Australia

ผู้บรรยายได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานทางด้านล้มละลายในปัจจุบันในหลาย ๆ ด้าน ทั้งการสื่อสาร, การบังคับการตามกฎหมาย, การจัดการคดี, การติดตามกฎหมายใหม่ ๆ ที่ออกมาใช้บังคับ, การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร, การพัฒนาความสามารถในการแข่งขันเนื่องจากผู้ปฏิบัติงานทางด้านล้มละลายในต่างประเทศมักเป็นหน่วยงานเอกชนที่ได้รับค่าธรรมเนียมจากการปฏิบัติหน้าที่ และการบูรณาการข้อมูลกับหน่วยงานต่าง ๆ จากนั้นได้แนะนำระบบดิจิทัลที่นำมาประยุกต์กับคดีล้มละลายในอนาคต ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับการบังคับคดีล้มละลาย เช่น การนำข้อมูลในระบบมาวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานทางด้านล้มละลายแต่ละท่าน โดยวิเคราะห์จากจำนวนและขนาดของคดีที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับผิดชอบ, การที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับคดีได้โดยไม่มีข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่เนื่องจากข้อมูลทั้งหมดถูกป้อนเข้าสู่ระบบที่สามารถเข้าถึงได้โดยง่ายและมีความปลอดภัยสูง นอกจากนี้ การนำระบบดิจิทัลมาประยุกต์ใช้กับการบังคับคดีล้มละลายจะทำให้คู่ความได้รับความสะดวกและสร้างความรับรู้เกี่ยวกับคดีให้กับคู่ความได้ดียิ่งขึ้น

๑.๕ พัฒนาการเกี่ยวกับกฎหมายล้มละลายของคณะกรรมการการกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติ (UNCITRAL) โดย Ms. Kate Lennan นักกฎหมายอาวุโส คณะกรรมการการกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติ

ผู้แทนคณะกรรมการการกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติได้อธิบายถึงคำแนะนำในการร่างกฎหมายเกี่ยวกับกฎหมายล้มละลาย (legislative guide on insolvency law) ในสองส่วนล่าสุด คือ ส่วนที่ ๔ หน้าที่ของผู้บริหารลูกหนี้ในช่วงเวลาก่อนเข้าสู่กระบวนการล้มละลาย (director's obligations in the period of approaching insolvency) และส่วนที่ ๕ กระบวนการพิจารณาคดีล้มละลายสำหรับกิจการขนาดย่อมและรายย่อย (simplified insolvency regime for MSEs) ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคาดว่าจะนำออกเผยแพร่ได้ในปี ค.ศ. ๒๐๒๑

สำหรับถึงคำแนะนำในการร่างกฎหมายเกี่ยวกับกฎหมายล้มละลาย ส่วนที่ ๔ หน้าที่ของผู้บริหารลูกหนี้ในช่วงเวลาก่อนเข้าสู่กระบวนการล้มละลาย มีขึ้นเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารลูกหนี้ในกรณีที่บริษัทต้องประสบกับปัญหาล้มละลายโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เพื่อป้องกันผลประโยชน์ของบรรดาเจ้าหนี้และผู้มีส่วนได้เสียให้ได้มากที่สุด อีกทั้งยังเป็นแรงจูงใจให้ผู้บริหารลูกหนี้ดำเนินการบรรเทาผลกระทบทางการเงินได้อย่างทันท่วงที

สำหรับคำแนะนำในการร่างกฎหมายเกี่ยวกับกฎหมายล้มละลาย ส่วนที่ ๕ กระบวนการพิจารณาคดีล้มละลายสำหรับกิจการขนาดย่อมและรายย่อยนั้น เป็นความร่วมมือระหว่างคณะกรรมการการกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติและธนาคารโลกในการกำหนดกฎเกณฑ์เป็นการเฉพาะให้เหมาะสมสำหรับกิจการขนาดย่อมและรายย่อยในคดีล้มละลาย โดยมีหลักการสำคัญ คือ การย่นระยะเวลาดำเนินกระบวนการพิจารณา, การทำให้กระบวนการพิจารณาไม่ซับซ้อนมากเกินไป, ประหยัดค่าใช้จ่าย, เพิ่มช่องทางในการให้ความช่วยเหลือลูกหนี้และเจ้าหนี้ ทั้งก่อนและขณะดำเนินกระบวนการพิจารณา, กำหนดมาตรการลงโทษที่เหมาะสมสำหรับการใช้กระบวนการพิจารณาในทางที่ผิด และมีองค์กรที่กำกับดูแลการดำเนินกระบวนการพิจารณาให้เป็นไปตามหลักการข้างต้น

นอกจากนี้ยังมีการบรรยายถึงกฎหมายแม่แบบสามฉบับ คือ กฎหมายแม่แบบว่าด้วยการกระบวนการล้มละลายข้ามชาติ (Model Law on Cross-border Insolvency), กฎหมายแม่แบบว่าด้วยการ

ยอมรับและบังคับการตามคำพิพากษาที่เกี่ยวกับคดีล้มละลาย (Model Law on Recognition and Enforcement of Insolvency-Related Judgments) และกฎหมายแม่แบบว่าด้วยการล้มละลายของกลุ่มบริษัท (Model Law on Enterprise Group Insolvency) โดยมีประเด็นสำคัญดังนี้

- กฎหมายแม่แบบว่าด้วยกระบวนการล้มละลายข้ามชาติ ในปัจจุบันมีทั้งหมด ๔๘ รัฐ ที่บัญญัติกฎหมายตามแนวทางของกฎหมายแม่แบบฉบับนี้ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ได้บัญญัติกฎหมายล้มละลายฉบับใหม่ที่มีพัฒนาการที่สำคัญในหลายๆประเด็น รวมทั้งในเรื่องการล้มละลายข้ามชาตินี้ด้วย
- กฎหมายแม่แบบว่าด้วยการยอมรับและบังคับตามคำพิพากษาที่เกี่ยวกับคดีล้มละลาย เป็นกฎหมายที่มีขึ้นเพื่อแก้ปัญหาความไม่ชัดเจนในกรณีที่แต่ละรัฐมีกฎหมายภายในที่แตกต่างกันและมีความจำเป็นต้องนำคำพิพากษาคดีล้มละลายไปบังคับในรัฐอื่น โดยมีเนื้อหาสำคัญ เช่น การกำหนดกระบวนการในการยอมรับและบังคับตามคำพิพากษาที่เกี่ยวกับคดีล้มละลาย, การกำหนดวิธีการชั่วคราวในการบรรเทาความเสียหาย, การกำหนดเหตุในการปฏิเสธไม่ยอมรับและบังคับตามคำพิพากษาของรัฐอื่น, ขอบเขตการมีผลใช้บังคับของคำพิพากษาของรัฐอื่น เป็นต้น
- กฎหมายแม่แบบว่าด้วยการล้มละลายของกลุ่มบริษัท เป็นกฎหมายแม่แบบฉบับล่าสุดของ UNCITRAL ที่กำหนดแนวทางในการร่างกฎหมายสำหรับการล้มละลายข้ามชาติสำหรับกลุ่มบริษัท ซึ่งมีความซับซ้อนกว่าการล้มละลายข้ามชาติของลูกหนี้ที่เป็นบริษัทเดี่ยวอย่างมาก เนื่องจากจะมีผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียเป็นวงกว้างและอาจเกี่ยวพันกันมากกว่า ๒ รัฐ กฎหมายแม่แบบฉบับนี้มีสองส่วน คือ ข้อบทหลัก (core provisions) ที่กำหนดแนวทางเพิ่มเติมให้กับกฎหมายล้มละลายภายในรัฐสำหรับกรณีที่การล้มละลายมีผลต่อบริษัทในกลุ่มมากกว่า ๒ บริษัทขึ้นไป และข้อบททางเลือก (optional provisions) ที่กำหนดความคุ้มครองสิทธิของบรรดาเจ้าหนี้ที่ได้รับผลกระทบจากกระบวนการล้มละลายของกลุ่มบริษัท

๑.๖ พัฒนาการของธนาคารโลกเกี่ยวกับกระบวนการล้มละลายวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โดย Ms. Nina Mocheva ผู้เชี่ยวชาญอาวุโสด้านการเงิน ธนาคารโลก

ธนาคารโลกให้ความสำคัญกับกระบวนการล้มละลาย เนื่องจากระบบล้มละลายที่มีประสิทธิภาพจะช่วยส่งเสริมให้จำนวนเงินที่อยู่ในคดีล้มละลายออกสู่ระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นซึ่งเป็นทุนหมุนเวียนที่พร้อมนำไปเป็นแหล่งเงินทุนใหม่ให้กับผู้ประกอบการ และทำให้ผู้ประกอบการรายใหม่สามารถเข้าสู่แหล่งเงินทุนได้ง่ายมากขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม

การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ก่อให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจอย่างมาก เนื่องจากปริมาณความต้องการใช้สินค้าในหลายหมวดรวมทั้งความต้องการใช้บริการในธุรกิจท่องเที่ยวลดลงอย่างฉับพลัน ทำให้เกิดผลกระทบเป็นห่วงโซ่ไปยังหลายธุรกิจ โดยมีการคาดการณ์ว่าจำนวนคดีล้มละลายทั่วโลกจะเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๕ ซึ่งทวีปอเมริกาเหนือจะมีจำนวนคดีเพิ่มขึ้นสูงสุดในปี ค.ศ.๒๐๒๐ และทวีปเอเชียจะมีจำนวนคดีเพิ่มขึ้นสูงสุดในปี ค.ศ. ๒๐๒๑

นโยบายในการรับมือกับปัญหาทางเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) แบ่งออกเป็นสามระยะ ดังนี้

- ระยะที่ ๑ แนวทางในการป้องกันบริษัทที่ยังมีความสามารถในการประกอบธุรกิจจากการถูกบังคับเข้าสู่กระบวนการล้มละลาย เช่น การเพิ่มจำนวนหนี้ในการฟ้องคดีล้มละลาย หรือการยกเว้นหน้าที่ของผู้บริหารลูกหนี้ในการยื่นคำร้องขอให้ลูกหนี้คดีล้มละลาย

- **ระยะที่ ๒** แนวทางในการรับมือกับจำนวนบริษัทที่ไม่สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้เนื่องจากวิกฤตเศรษฐกิจโดยไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการล้มละลาย เช่น สร้างช่องทางในการประนีประนอมนอกศาล หรือการยกเว้นหน้าที่ในการยื่นคำร้องคดีล้มละลายของผู้บริหารลูกหนี้ในบางกรณี
- **ระยะที่ ๓** แนวทางในการแก้ไขปัญหาหนี้ส่วนบุคคลจากวิกฤตเศรษฐกิจ เช่น กำหนดให้มีกระบวนการพิจารณาคดีล้มละลายสำหรับผู้บริโภคที่ทันสมัยซึ่งในประเทศกำลังพัฒนาหลาย ๆ ประเทศ ยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยเฉพาะ

ลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดย่อมและรายย่อย (Micro and Small Enterprises - MSMEs) ได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจในครั้งนี้อย่างมาก เนื่องจากลูกหนี้เหล่านี้ไม่ได้มีกระแสเงินสดในการดำเนินธุรกิจมาก ทำให้ขาดสภาพคล่อง เมื่อมีคำสั่งห้ามการเดินทาง (lockdown) เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัส โดยมีสมมติฐานว่าลูกหนี้โดยทั่วไปสามารถดำเนินธุรกิจได้โดยไม่มีรายรับเข้ามาในกิจการ ๑๒ - ๓๘ สัปดาห์ แต่สำหรับลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดจิ๋วจะสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้เพียง ๘ - ๑๙ สัปดาห์เท่านั้น

ปัญหาสำหรับลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดย่อมและรายย่อยในการรับมือกับวิกฤตเศรษฐกิจในครั้งนี้ มีหลายประการ เช่น ความไม่ชัดเจนในคำนิยามคำว่า “วิสาหกิจขนาดย่อมและรายย่อย”, ความสามารถในการเข้าถึงสินเชื่อ รวมทั้งปัญหากระบวนการบังคับคดีล้มละลายที่ไม่มีประสิทธิภาพ เป็นต้น ซึ่งแนวทางของกฎหมายล้มละลายของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดย่อมและรายย่อยที่ธนาคารโลกกำหนดไว้มี ดังนี้

๑. สามารถใช้บังคับครอบคลุมถึงวิสาหกิจขนาดย่อมและรายย่อยส่วนใหญ่ของประเทศ
๒. มีความยืดหยุ่นและไม่กำหนดรายละเอียดมากเกินไป
๓. เป็นมาตรการเฉพาะเจาะจงสำหรับลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดย่อมและรายย่อย
๔. สามารถเลือกได้ว่าจะดำเนินการแก้ไขระบบกฎหมายล้มละลายที่มีอยู่ หรือแยกเป็นกระบวนการล้มละลายสำหรับวิสาหกิจขนาดย่อมและรายย่อยต่างหากก็ได้

หลักการที่สำคัญในประเด็นนี้คือ การหามาตรการที่ทำให้ลูกหนี้ที่ไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ (non-viable firms) สามารถเข้าถึงความคุ้มครองตามกฎหมายล้มละลายอย่างรวดเร็วที่สุด ส่วนลูกหนี้ที่ยังมีศักยภาพในการประกอบธุรกิจต่อไป (viable firms) จะต้องได้รับเครื่องมือทางกฎหมายในการปรับโครงสร้างธุรกิจที่ดีมากที่สุด พร้อมทั้งต้องมีหน่วยงานสนับสนุนเพื่อให้ความช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพ

๒. การประชุมสามัญประจำปี ๒๕๖๓ (Annual General Meeting) ประธานได้เสนอวาระต่าง ๆ เพื่อขอให้บรรดาประเทศสมาชิกลงมติในประเด็นดังต่อไปนี้

- ๒.๑.** การรับรองรายงานการประชุมสามัญสมาชิกประจำปี ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๒
 - ที่ประชุมมีมติรับรองรายงานการประชุมดังกล่าว
- ๒.๒.** การรับรองรายงานของประธาน IAIR ประจำปี ๒๕๖๒-๒๕๖๓
 - ที่ประชุมมีมติรับรองรายงานดังกล่าว
- ๒.๓.** การรับรองรายงานสถานะทางการเงินปัจจุบันของ IAIR
 - ที่ประชุมมีมติรับรองรายงานสถานะทางการเงินปัจจุบันของ IAIR
- ๒.๔.** การกำหนดให้ค่าสมาชิกสำหรับปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ยังคงเป็นจำนวนเท่ากับปีที่ผ่านมา คือ ๑,๐๕๒ ปอนด์ และกำหนดให้มีส่วนลดร้อยละ ๕๐ สำหรับสมาชิกที่ชำระค่าสมาชิกภายในเดือน มีนาคม ๒๕๖๔ เนื่องจาก การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)
 - ที่ประชุมมีมติเห็นชอบ
- ๒.๕.** การกำหนดส่วนลดค่าสมาชิกรายปีให้กับสมาชิกใหม่ของ IAIR ใน ๓ ปีแรก
 - ที่ประชุมมีมติเห็นชอบ
- ๒.๖.** การลงมติแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารของ (Executive committee) IAIR ได้แก่

- Helena Kontkanen (Chair and Host 2021) (Finland)
- Phyllis McKenna (Hong Kong)
- Dean Beale (UK)
- Elisabeth Lang (Canada)
- Hamish McCormick (Australia)
- Russell Fildes (New Zealand)
- Mukulita Vijayawargiya (India)
- Elaine Millar (Jersey)
- Ramona Elliot (USA)
- Richard Dennis (Scotland)

- ที่ประชุมมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารของ IAIR ชำงตัน

๒.๗. การลงมติแต่งตั้ง Rosemary Winter-Scott เป็นผู้อำนวยการบริหาร (Executive Director) ของ IAIR อีกวาระหนึ่ง

- ที่ประชุมมีมติแต่งตั้งผู้อำนวยการบริหาร ของ IAIR ชำงตัน

๒.๘. การลงมติการเลือกประเทศเจ้าภาพการจัดการประชุมสามัญประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งสาธารณรัฐฟินแลนด์เสนอความพร้อมในการเป็นเจ้าภาพการจัดการประชุมสามัญประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ประธานจึงได้ให้สมาชิกลงมติว่าจะยอมรับให้สาธารณรัฐฟินแลนด์เป็นเจ้าภาพการจัดการประชุมสามัญประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ หรือไม่

- ที่ประชุมลงมติให้สาธารณรัฐฟินแลนด์เป็นเจ้าภาพการจัดการประชุมสามัญประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยกำหนดการประชุมระหว่างวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๔ ณ เมืองเฮลซิงกิ สาธารณรัฐฟินแลนด์

ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าประชุม

๑. กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม ได้เผยแพร่พัฒนาการล่าสุดของกฎหมายล้มละลายของประเทศไทยที่มีความสำคัญต่อการสร้างความเชื่อมั่นในการลงทุน ได้แก่ ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... (การฟื้นฟูกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม) และร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เอกชน) ให้แก่ผู้เข้าร่วมการประชุมซึ่งเป็นผู้กำหนดนโยบายและผู้ปฏิบัติงานชาวต่างประเทศ

๒. ได้ติดตามความคืบหน้าของแนวปฏิบัติและการพัฒนากฎหมายล้มละลายของประเทศสมาชิก รวมถึงประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การฟื้นฟูกิจการ การปรับโครงสร้างหนี้ กฎหมายล้มละลายข้ามชาติ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการนำมาปรับปรุงกฎหมายล้มละลายและฟื้นฟูกิจการของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามมาตรฐานสากล อีกทั้งยังเป็นข้อมูลสำหรับประเทศไทยเพื่อเตรียมความพร้อมในการแก้ปัญหาในทางปฏิบัติที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตหลังจากกฎหมายมีผลใช้บังคับ

๓. ได้รับทราบผลการดำเนินการประจำปีขององค์การเจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติงานด้านล้มละลายระหว่างประเทศ

๔. ได้ประสานความสัมพันธ์และมีเครือข่ายเจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติงานด้านล้มละลาย กับประเทศสมาชิก IAIR ทั้ง ๒๙ ประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศเช่น World Bank และ UNCITRAL

การดำเนินการของกรมบังคับคดีภายหลังการประชุม

๑. กรมบังคับคดีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม) เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถได้รับ

ประโยชน์ ...

ประโยชน์จากกระบวนการฟื้นฟูกิจการมากยิ่งขึ้น เนื่องจากธุรกิจเหล่านี้ไม่ได้มีความซับซ้อนมาก จึงกำหนดให้มีกระบวนการฟื้นฟูที่สะดวก รวดเร็ว และเสียค่าใช้จ่ายน้อย แต่ยังคงคุ้มครองสิทธิของเจ้าหนี้ที่ได้รับผลกระทบจากแผนฟื้นฟูกิจการ นอกจากนี้ยังเป็นการปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของประเทศที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โดยกรมบังคับคดีได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์กรมบังคับคดีระหว่างวันที่ ๗ - ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ และได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ ปัจจุบันอยู่ระหว่างการดำเนินการของกระทรวงยุติธรรม

๒. กรมบังคับคดีจะเผยแพร่ความรู้และข้อมูลที่ได้จากการประชุมดังกล่าว เช่น พัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีของต่างประเทศเพื่อนำไปปรับใช้กับการบังคับคดีล้มละลาย รวมทั้งแนวทางการรับมือกับผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ให้แก่บุคลากรของกรมบังคับคดีเพื่อเตรียมความพร้อมและสร้างความเข้าใจให้กับบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นกับระบบการบังคับคดีล้มละลายของประเทศไทยในอนาคต โดยวิธีการดังนี้

๒.๑ เผยแพร่รายงานสรุปผลการประชุมในระบบอินทราเน็ตของกรมบังคับคดี

๒.๒ นำความรู้และข้อมูลที่ได้จากการประชุมเผยแพร่ในวารสารกรมบังคับคดี

นางชนิดา เพชรปรี
นายวีรุฒิ รัชวรพงศ์

ผู้อำนวยการกองบังคับคดีล้มละลาย ๒
นิติกรปฏิบัติการ กองพัฒนาระบบการบังคับคดี
และประเมินราคาทรัพย์สิน

ผู้ตรวจรายงาน
ผู้จัดรายงาน